

flytning for at skaffe det civile Personale ved Fyr- og Vagervæsenet de Avancementer, Vilkaar, de ønsker. Ak, det ærede Medlem er i den Grad forhandlingsvillig nu overfor det civile Personales Ønsker. Dog maa vistnok det ærede Medlem vide, at det har været ganske ugørligt at faa Tilslutning til dette, før der nu kommer en imødekommende Udtalelse, da man tænker paa at flytte det fra det ene Ministerium til det andet. Denne Sag har været rejst tidligere og har altid stødt paa Marineministeriets og Søofficerernes Modstand. Vil man drage en Lære af denne Sag, turde det dog vistnok være den, at man skal ikke gøre Modstand mod et berettiget Krav for længe.

I Anledning af mine Udtalelser om det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Bemærkninger — jeg kommer nu til noget større Spørgsmaal — angaaende Muligheden for en stærk Nedgang i Militærudgifterne — i hvilke Udtalelser jeg sagde, at jeg troede, at han her stod noget til højre for Centrum i sit Parti — udviklede det ærede Medlem, at hans Parti stod ganske enigt om forskellige Ting: om at afvente Afrustningskonferencen og om et stærkt Ønske om at komme til en Nedrustning, en betragtelig Nedgang i Militærudgifterne. Og han tilføjede, at det, han tidligere havde sagt, paaingen Maade var saaledes at forstaa, at han kun kunde tænke sig et saadant Skridt foretaget, naar det skete samtidig i andre Lande, han havde intet imod, at Danmark ogsaa var førende i en saadan Sag. Det glæder mig, at disse nye Udtalelser (*Kragh*: Det sagde han ikke noget om) . . . jeg har haft Lejlighed til at læse det stenografiske Referat af denne Del af Talen. Det ærede Medlem vil selv ikke underkende, at han sagde dette. Der var selvfølgelig ikke Tale om Afrustning, men om at gaa foran i en stærk Nedrustning. Han havde intet som helst imod dette. (*Kragh*: Det sagde han ikke). Det sagde han. Jeg har haft den maaske af tilfældige Grunde forholdsvis begunstigede Stilling, idet jeg har læst Udtalelsen. (Afbrydelse). Det er bedre at læse end at høre, for man kan undertiden have sit Øre lukket, naar der siges noget, men man kan ikke undgaa at læse, hvad der er skrevet. (Afbrydelse). Hvis ærede Medlemmer vil høre et Øjeblik videre, vil de give mig Ret. For det ærede Medlem fortsatte: Saadan har jeg ogsaa ment en Gang før, vi gik i Spidsen en Gang før, nemlig da vi gennemførte den store Nedskæring, som hans Parti gennemførte i 1922. Der var et utvivlsomt Ønske i disse Udtalelser om, at hans Ord ikke skulde

forstaaes saaledes, at alle Lande i Verden skulde være enige, for at Danmark skulde gøre noget, men at man ogsaa i Danmark, naar man havde set Afrustningskonferencen og set, hvorledes Stillingen var dér, godt kunde komme til at gaa stærkt fremad i denne Sag. Heri et: ikke afhængig af andre Staters Stilling. Der bruges udtrykkelig Udtrykket: gaa foran. Jeg for mit Vedkommende tror ikke, at ærede Medlemmer skal afsvække denne Udtalelse af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, for jeg betragter den som Udtryk for, at han paa enhver Maade har ønsket at fastslaa, at han ikke staar til højre for Centrum af sit Parti, men midt i dette. Og det er jo bedst, naar man ønsker at føre sit Partis Front fremad ubrudt. Derfor var jeg tilfreds med den Udtalelse, der er fremkommet, som giver mig Lejlighed til at sige, at min Placering af ham altsaa ikke har været rigtig. Men derimod vendte det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sig selvfølgelig stærkt imod Afrustningsforslaget og brugte mange Udtalelser om dette, som forekommer mig urimelige. Han siger, at dette Afrustningsforslags Fremsættelse har skabt en ugunstig Mening om Danmark i vide Kredse. Ja, selvfølgelig har det skabt en ugunstig Mening om Danmark i visse Kredse, og de er maaske udbredt i forskellige Lande, men sandelig har ogsaa et Forslag fra Danmarks Side, som tilsigter at gaa fremad i den Aand, som Versaillestraktatens Paabud indeholder, skabt en gunstig Mening om Danmark i meget vide Kredse. De ærede Medlemmer, som ryster paa Hovedet, skulde ikke blot lytte til nationalistiske Røster i andre Lande.

Dernæst siger det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at det er en underlig Stilling at indtage, at man først gør sig evneløs, og naar man har gjort sig evneløs, saa siger man, at man skal gerne loyalt opfylde sine Forpligtelser — thi man kan jo intet. Det ærede Medlem husker ikke paa, hvad det er for en Tilstand, Versaillestraktaten har skabt i Verden, eftersom der er fire Stater — hvoraf de tre er Medlemmer af Folkeforbundet —, der ved Versaillestraktaten er gjort evneløse i denne Forstand, og om hvilke man ikke desto mindre forventer, at de skal opfylde Forpligtelser. Altsaa, Versaillestraktaten er bygget paa visse Forpligtelser, som kan opfyldes af Ungarn, af Østrig, af Bulgarien, der er Medlemmer af Folkeforbundet, og som vil kunne opfyldes af Tyskland, alle Lande, der er afrustedes, for nogles Vedkommende